

Het boek Joël en de Laodicese Kerk der Zevende-dags Adventisten - Nummer Drieënveertig

Jeff Pippenger
2026-02-09

Nummer Drieënveertig

Een symbool van de tachtig menselijke priesters, verenigd met de goddelijke Hogepriester, is het getal „81”, en daar vinden wij Millers Droom in het boek Early Writings. In Openbaring „81” lezen wij dat, wanneer het allerlaatste zegel wordt weggenomen, er een half uur stilte in de hemel is. Habakuk 2:20 zegt dat de gehele aarde stil moet zijn wanneer de Heer in Zijn heilige tempel is.

En toen Hij het zevende zegel geopend had, ontstond er een stilte in de hemel, ongeveer een half uur lang. Openbaring 8:1.

Het wegnemen van het zevende zegel vindt plaats in de dertig dagen, want het is het laatste zegel. Op 31 december 2023 begonnen de beenderen van Ezechiël aan het opstandingsproces. Christus begon vervolgens veertig dagen lang te onderwijzen. Die datum markeerde het einde van de 1.260 dagen sinds de teleurstelling van 18 juli 2020, en Johannes deelt ons in Openbaring elf mee dat wij de tempel moeten meten, maar de voorhof buiten beschouwing moeten laten. De voorhof eindigt aan het einde van de verstrooiing, want Johannes deelt ons mee dat 1.260 aan de heidenen is gegeven, die de voorhof zijn. Bij het meten moet die geschiedenis buiten beschouwing worden gelaten.

Wanneer Miller ontwaakt en de man met de stofborstel ziet, is de kamer leeg, en wanneer hij zijn stem verheft, bevindt Miller zich nog steeds in de woestijn. Vanaf de geschiedenis van de opstanding tot vlak vóór de zondagswet richt Christus de tempel van de honderd vierenveertigduizend op, zoals Hij dat deed gedurende de zesenvieftig jaren van 1798 tot 1844.

Wanneer Hij begint te onderwijzen, is Hij werkzaam in Zijn tempel, in het bijzonder gedurende de dertig dagen. De engelen zwijgen dan dertig minuten, terwijl Hij Zijn priesters van driehonderd Milleritische predikers onderwijst, of Zijn leger van Gideons driehonderd, of terwijl Hij de driehonderd kaarten van 1843 uitgeeft; en dit alles doet Hij gedurende de dertig dagen vanaf het einde van het ongezuurde brood tot aan de boodschap van de bazuinen. Hij veegt de vloer van Millers kamer, maar het is Zijn vloer, dus Millers kamer is Zijn tempel. Hij voltooit het werk van het uitwissen van òf de zonden òf de namen van hen die waren geroepen als kandidaten om tot de honderdvierenveertigduizend te behoren.

De trompetboodschap die vijf dagen vóór de hemelvaart en tien dagen vóór het oordeel komt, is de lakmoesproef. Wat er gebeurt in de dertig minuten waarin de hemel stil is, of in de dertig dagen waarin Christus de priesters onderwijst, heeft reeds twee klassen voortgebracht wanneer het zegel wordt opgedrukt gedurende de drie stappen van de trompet, de hemelvaart en het oordeel. Het is

eenvoudig te zien.

Indien u komt tot het punt waarop u de boodschap van de bazuin moet laten klinken en weigert de boodschap te laten klinken—dan faalt u.

De drie stappen van ‘bazuin, hemelvaart en oordeel’ vormen één wegmerk in drie stappen, evenals aan het begin van de geschiedenis, waar één wegmerk werd voorgesteld door de ‘dood, begravenis en opstanding’. De beproeving in drie stappen aan het einde is de lakmoesproef die vijf dagen voorafgaat aan de pinksterse zondagswet.

Vijf dagen na de opstanding breekt het einde van het Feest van de Ongezuurde Broden aan, en die heilige samenroeping markeert de eerste en fundamentele beproeving van 2024. Gaat u het Brood des Hemels eten of het brood van menselijke redenering? Die beproeving kwam in 2024, en zij was getypeerd door de fundamentele opstand van Adam en Eva, Nimrod, Aäron, Jerobeam, Korach en zijn rebellen, de protestanten uit de Milleritische geschiedenis, de alfa-opstand van John Harvey Kellogg, de opstand van 1888 en natuurlijk de opstand van 9/11. De fundamentele opstand van Kaïn brengt de kwestie van jaloesheid jegens uw broeder over, geheel langs de lijn van fundamentele opstanden.

Alle illustraties van fundamentele opstand zijn opstand tegen God, maar sommige, zoals de opstandelingen van 1888 en de opstandelingen van Korach, omvatten het feit dat de uitverkoren boodschapper deel uitmaakt van de beproeving. De verwerping van Millers identificatie dat het Rome is dat het gezicht in Daniël 11:14 bevestigt, is een verwerping van zowel de boodschap als de boodschapper. De beproeving is fundamenteel, want niet alleen identificeerde Vader Miller de rovers van vers veertien als Rome, maar ook Millers zoon.

Vijf dagen na de opstanding van 31 december 2023 werd Millers voorbereidende onderwijzende bediening overgenomen door Degene die na Johannes kwam. Gedurende dertig dagen zou bijzondere onderwijzing aan de aanbidders in de tempel „van aangezicht tot aangezicht” door Christus worden gegeven. Die voorbereiding diende om een priesterschap van 80 toe te rusten om de waarschuwingsboodschap van het feest der bazuinen te verkondigen.

Die voorbereiding van dertig dagen bestaat uit een fundamentele eerste beproeving aan het begin en een tweede tempelbeproeving aan het einde. De tweede tempelbeproeving is voltooid voordat de bazuinen worden geblazen, en dit detail wordt daarom weergegeven in Millers droom toen Christus de juwelen in het kistje wierp. Nadat Hij dit heeft gedaan, nodigt Hij Miller uit om te „komen en te zien”. Vanaf de bazuinwaarschuwing tot de hemelvaart ten oordeel wordt het vaandel opgeheven vóór de zondagswet. De juwelen bevinden zich alle in de tempel voordat Miller wordt geroepen om te „komen en te zien”, en het is wanneer de twee getuigen in de wolken worden opgeheven, dat hun vijanden hen aanschouwen.

Hun voorspelling van een aanval vanuit de islam, die in 2020 faalde, moet worden herhaald nadat zij is gecorrigeerd, zoals het ware Middernachtsgeroep van Snow. Miller had een begrip dat hij identificeerde als het Middernachtsgeroep, maar Samuel Snow corrigeerde Millers boodschap van het Middernachtsgeroep, en om deze reden wordt Snows boodschap van het Middernachtsgeroep

in de Milleritische geschiedenis het „ware” Middernachtsgeroep genoemd. De boodschap van het Middernachtsgeroep is een boodschap die is gecorrigeerd en door de correctie bekrachtigd.

„De teleurgestelden zagen uit de Schriften dat zij zich in de vertoeftijd bevonden, en dat zij geduldig moesten wachten op de vervulling van het gezicht. Datzelfde bewijs dat hen ertoe had gebracht hun Heer in 1843 te verwachten, deed hen Hem ook in 1844 verwachten.” Early Writings, 247.

Het verschijnsel deed zich voor aan het einde van de periode van 1840 tot 1844, en het deed zich ook voor aan het begin. Josiah Litch voorspelde in 1840 een vervulling met betrekking tot de islam. Hij legde zijn voorspelling in 1838 openbaar vast en corrigeerde haar vervolgens tien dagen vóór 11 augustus 1840. De vervulling van de gecorrigeerde voorspelling bekrachtigde de boodschap van de eerste engel. De tweede boodschap werd bekrachtigd door de gecorrigeerde boodschap van de Middernachtsroep. Twee getuigen uit één geschiedenis, die een alfa-getuige en een omega-getuige zijn. Samen duiden zij op de bekrachtiging van een boodschap op grond van de correctie van een eerdere boodschap.

De alfa duidt op een profetie van de islam en de omega duidt op een profetie van een gesloten deur. Regel op regel duidt de islam in 1840 en de gesloten deur in 1844 de islam en een gesloten deur aan als de boodschap van de Middernachtsroep. Aan het begin van de boodschap wordt de islam losgelaten, zoals bij Christus' triomfantelijke intocht. Op dat punt wordt de deur gesloten in de gelijkenis van de tien maagden, zoals de deur wordt gesloten over het oordeel van het huis Gods. Aan het einde van de boodschap slaat de islam opnieuw toe, terwijl de deur over de Verenigde Staten wordt gesloten.

Het is belangrijk te zien dat de lijn die door Leviticus drieëntwintig wordt voortgebracht, aan het begin de drie stappen van het Pascha en aan het einde de drie stappen van de priesters aanwijst. De priesters worden bij de zondagswet als een offer omhooggeheven, maar vóór die gebeurtenis worden zij gereinigd. Wanneer zij omhooggeheven worden, zijn zij de banier; en toen Christus in de drie stappen aan het begin van de lijn omhooggeheven werd, trok Hij de gehele wereld tot Zich. Het omhooggeheven worden van de honderdvierendertigduizend is het einde van de lijn die begon met het omhooggeheven worden van Christus. Zowel in het begin als in het einde wordt één wegmerk van drie stappen aangeduid.

Drie stappen aan het begin, gevolgd door vijf dagen, en drie stappen aan het einde, eveneens gevolgd door vijf dagen. Vanaf dat punt gaat het verhaal over de grote schare, want het priesterschap is gevestigd als het banier van de honderdvierenveertigduizend. De zeven dagen van Loofhutten vormen een periode voor de heidenen. Indien wij de tijd der heidenen, die begint bij de zondagswet, buiten beschouwing laten, en tevens de drieënhalve dag die in 2023 eindigde, buiten beschouwing laten, dan hebben wij de tempel van de honderdvierenveertigduizend, voorgesteld binnen de vijftig dagen van het pinksterseizoen, vanaf 31 december 2023 tot aan de spoedig komende zondagswet.

Vijf dagen vanaf de opstanding voor de maagden, dertig dagen die daarop volgen voor de priesters. Vervolgens vijf dagen van een bazuinboodschap van de maagden, eindigend met hun hemelvaart

wanneer de veertig dagen ten einde zijn, gevolgd door vijf dagen tot aan het oordeel, gevolgd door vijf dagen tot aan de zondagswet. Als symbool van de maagden stelt het getal „5” de voetstappen voor van de honderd vierenveertigduizend, die maagden zijn en die tevens priesters zijn.

Tijdens de dertig dagen van onderricht wordt het laatste en zevende zegel weggenomen, en het is in die periode dat Miller ziet dat de juwelen worden hersteld. „Kom en zie” is een symbool dat is gebaseerd op de eerste vier zegels; dus toen het zevende zegel werd geopend, werd tegen Miller gezegd: „Kom en zie”, maar de engelen in de hemel zien slechts zwijgend toe. Millers droom duidt op de verzegeling van de juwelen, die de honderd vierenveertigduizend zijn, terwijl zij tevens de juwelen aanduidt die de boodschap van de Middernachtsroep zijn. Die boodschap brengt de kracht over op de maagden waardoor de verzegeling wordt volbracht, en de man met de vuilborstel duidt op Degene die zowel de boodschappers als de boodschap bestuurt.

2024 vertegenwoordigt de fundamentele beproeving, en nu is in 2026 de tempelbeproeving aangebroken. Wij bevinden ons nu in de periode van dertig dagen waarin Christus onderricht geeft, en dit feit niet te erkennen is noodlottig.

Het herkennen van de boodschap en de boodschapper was een element van de fundamentele beproeving die werd voorgesteld door Rome dat het gezicht bevestigt, en is een element van het verhaal van Elia en Achab.

En in het achtendertigste jaar van Asa, de koning van Juda, begon Achab, de zoon van Omri, koning te worden over Israël; en Achab, de zoon van Omri, regeerde tweeëntwintig jaar over Israël te Samaria. En Achab, de zoon van Omri, deed wat kwaad was in de ogen des HEEREN, meer dan allen die vóór hem geweest waren. En het geschiedde, alsof het nog een geringe zaak voor hem was te wandelen in de zonden van Jerobeam, de zoon van Nebat, dat hij Izebel, de dochter van Ethbaäl, de koning der Sidoniërs, tot vrouw nam, en heenging, Baäl diende en zich voor hem neerboog. En hij richtte een altaar op voor Baäl in het huis van Baäl, dat hij te Samaria gebouwd had. Ook maakte Achab een gewijd bos; en Achab deed meer om de HEERE, de God van Israël, tot toorn te verwekken dan al de koningen van Israël die vóór hem geweest waren. In zijn dagen herbouwde Hiël, de Betheliet, Jericho: op Abiram, zijn eerstgeborene, legde hij haar fundament, en op zijn jongste zoon Segub stelde hij haar poorten, overeenkomstig het woord des HEEREN, dat Hij gesproken had door Jozua, de zoon van Nun. En Elia, de Tisbiet, uit de inwoners van Gilead, zei tot Achab: Zo waar de HEERE, de God van Israël, leeft, voor Wiens aangezicht ik sta, er zal deze jaren geen dauw noch regen zijn, tenzij naar mijn woord. 1 Koningen 16:29–17:1.

De getallen die met Achab in verband worden gebracht, dragen bij aan de context van de passage. „Achtendertig” staat voor een „opstaan”. Israël werd geboden „op te staan” en het Beloofde Land binnen te gaan in het achtendertigste jaar.

Sta nu op, zei ik, en trek over de beek Zered. En wij trokken over de beek Zered. En de tijd waarin wij uit Kades-Barnea kwamen, totdat wij over de beek Zered getrokken waren, bedroeg achtendertig jaar; totdat het gehele geslacht van de krijgslieden uit het midden van de legerplaats was weggevaagd, zoals de Heere hun gezworen had. Deuteronomium 2:13, 14.

Jezus genas de verlamde man die achtendertig jaar oud was toen Hij hem zei: „Sta op.”

En daar was een zeker man, die al achtendertig jaar krank was. Toen Jezus hem zag liggen, en wist dat hij reeds langen tijd in dien toestand verkeerde, zeide Hij tot hem: Wilt gij gezond worden? De kranke man antwoordde Hem: Heere, ik heb niemand om mij, wanneer het water bewogen wordt, in het bad te werpen; maar terwijl ik kom, daalt een ander vóór mij af. Jezus zeide tot hem: Sta op, neem uw bedstede op en wandel. En terstond werd de man gezond, en nam zijn bedstede op en wandelde; en het was sabbat op dienzelfden dag. Johannes 5:5–9.

Josiah Litch deed in 1838 een voorspelling, die hij in 1840 nader verfijnde. Het achtendertigste jaar waarnaar Mozes in Deuteronomium verwijst, was tevens het veertigste jaar. Het proces in twee fasen van Josiah Litch liep parallel met de tweevoudige herleving van zijn naamgenoot, koning Josia. De getallen 38 en 40 vertegenwoordigen, in hun onderlinge verhouding, een opstanding, hetgeen is wat de twee getuigen overkomt wanneer zij in de wolken omhooggeheven worden.

Bij Litch werd het oprichten volbracht door de boodschap van de islam van de tweede wee. Het oprichten dat wordt gemarkeerd door Christus' hemelvaart, komt na de bazuinboodschap van de islam. Die eerste twee stappen van de wegmarkering van bazuin, hemelvaart en oordeel werden getypeerd door Litch, wiens twee stappen werden getypeerd door de tweestaps-opwekking en -hervorming van koning Josia. In Deuteronomium luidde het gebod op te staan en het Beloofde Land binnen te trekken, en het oprichten van de banier bij de zondagswet is dezelfde belofte.

Achab regeerde tweeëntwintig jaar; derhalve regeert hij gedurende de periode waarin de Godheid met de mensheid is verbonden, hetgeen de periode van dertig dagen is die aan de bazuinboodschap voorafgaat. Achab is Trump, die in de zeer nabije toekomst met Izébel zal trouwen. In de periode van Trump heeft alleen Elia een boodschap van regen. Dit feit is fundamenteel, want de beweging van de honderd vierenveertigduizend is de beweging van de methode van regel op regel; en die methode is gegrond op de fundamentele waarheid dat de hervormingsbeweging van de honderd vierenveertigduizend door elke hervormingsbeweging van de gewijde geschiedenis is getypeerd. In elk van die bewegingen maakten de leiders deel uit van het beproevingsproces. Iedere keer.

Achab is de zevende koning vanaf Jerobeam, en wij hebben herhaaldelijk aangetoond hoe Achab de staat is tijdens de zondagswetcrisis. Wij hebben laten zien hoe de Laodiceaanse Kerk van de Zevende-dags Adventisten in 1863 Jericho herbouwde, ten koste van de oudste en jongste zonen van de Whites, en daarmee een voorafschaduwing vormde van Jericho ten tijde van de zondagswet. 1863 is een voorafschaduwing van de zondagswet.

De passage is vol van symboliek die deze periode aanduidt als de verzegeling van de honderdvierenvijftigduizend, en in die tijdsperiode is het verwerpen van Millers begrip van een waarheid die op Habakuks tafel van 1843 werd geplaatst, een fundamentele opstandigheid, die een minachting inhoudt voor Gods uitverkoren boodschapper onder hetzelfde voorwendsel als de opstandelingen van Korach en de opstandelingen van 1888, die beweerden dat de gehele gemeente heilig is.

Wij bevinden ons nu in de beproeving van de tempel, wanneer de vensters van de hemel geopend worden samen met een bedelingsdeur. De bedelingsdeur markeert de overgang voor de priesters van Laodicea naar de priesters van Filadelfia. Zij markeert de scheiding tussen de valse en de ware juwelen uit Millers droom. De vensters duiden op een vloek of een zegen. Maleachi drie stelt de beproeving als voorwaarde op grond van de terugkeer. Millers droom benadrukt het herstel van zowel het priesterschap als de boodschap. Openbaring negentien duidt het leger van de Heere aan dat wordt opgericht wanneer een voorspelling van een bazuinboodschap van de islam wordt vervuld.

De beproeving die voorafgaat aan de lakmoesproef van de bazuinboodschap is de tweede, en zij is de tempeltoets. Millers droom brengt een verdubbeling voort, die steeds met de tweede toets verbonden is, want Millers droom gebruikt juwelen zowel als de boodschappen als de boodschappers. De tempeltoets omvat de toepassing van de regel-op-regel-methodologie van de late regen. Zij vereist van de priesters dat zij de tempel in de verschillende profetische lijnen zien om de boodschappen op één lijn te brengen. De grotere kist van de man met de vuilborstel is de tempel van de honderd vierenveertigduizend, en Maleachi's voorraadschuur is dezelfde. Het hart van de inrichting van de tempel is de ark van het verbond, waarnaar de overdekkende cherubs voortdurend opzien, en zo de focus van alle heilige wezens benadrukken. De heiligen in deze geschiedenis moeten opzien naar de tempel en in de ark staren.

De tempel van de honderdvierenveertigduizend is het onderwerp van Leviticus drieëntwintig en zij stelt een historische lijn voor die in de tijd van Christus werd vervuld met wat Zuster White „het pinksterseizoen” noemt. Vanaf de opstanding tot Pinksteren, of vanaf 31 december 2023 tot aan de zondagswet, vertegenwoordigt de profetische lijn van Leviticus drieëntwintig de tempel van de honderdvierenveertigduizend. Die geschiedenis begint met een wegmerk van drie stappen, gevolgd door vijf dagen, en zij eindigt met een wegmerk van drie stappen, gevolgd door vijf dagen. In het midden van de alpha- en omega-geschiedenissen bevinden zich de dertig dagen van het verzegelen van de priesters. Die overkoepelende lijn begint met de sabbat van de zevende dag en eindigt met de sabbat van het zevende jaar. Op dit niveau is de tempel van de honderdvierenveertigduizend de ark die 8 zielen zal dragen naar de aarde die nieuw gemaakt is, en zij is ook de ark van het verbond die wordt overschaduwed door twee engelen, evenals de twee sabbatten de tempel van het priesterschap van de honderdvierenveertigduizend overschaduwden, voorgesteld door het pinksterseizoen.

Leviticus drieëntwintig handelt over het priesterschap van de honderdvierenveertigduizend tijdens de uiteindelijke manifestatie van het Pinksterseizoen dat begon bij de opstanding van Christus en voortduurde tot vijftig dagen later, op de Pinksterdag. Het Pinksterseizoen wordt vastgesteld wanneer de eerste tweeëntwintig verzen van Leviticus drieëntwintig in overeenstemming worden gebracht met de laatste tweeëntwintig verzen. De droom van William Miller wijst uit dat de juwelen van Gods woord zowel de boodschap als de boodschappers zijn.

‘Ik heb kostbare gelegenheden gehad om een ervaring te verwerven. Ik heb een ervaring gehad in de boodschappen van de eerste, tweede en derde engel. De engelen worden voorgesteld als vliegend in het midden des hemels, terwijl zij aan de wereld een waarschuwingsboodschap

verkondigen en een rechtstreekse betrekking hebben op de mensen die leven in de laatste dagen van de geschiedenis van deze aarde. Niemand hoort de stem van deze engelen, want zij zijn een zinnebeeld ter voorstelling van het volk van God, dat werkt in harmonie met het heelal des hemels. Mannen en vrouwen, verlicht door de Geest van God en geheiligd door de waarheid, verkondigen de drie boodschappen in hun volgorde.’ Life Sketches, 429.

De engelen zijn symbolen van Gods volk, dat de boodschap verkondigt die door de engel wordt voorgesteld.

„De tijd is kort. De boodschappen van de eerste, tweede en derde engel zijn de boodschappen die aan de wereld moeten worden gegeven. Wij horen niet letterlijk de stem van de drie engelen, maar deze engelen in Openbaring vertegenwoordigen een volk dat op de aarde zal zijn en deze boodschappen zal verkondigen.

„Johannes zag ‘een andere engel neerdalen uit de hemel, bekleed met grote macht; en de gehele aarde werd verlicht door zijn heerlijkheid.’ Openbaring 18:1. Dat werk is de stem van het volk van God, dat aan de wereld een waarschuwingsboodschap verkondigt.” The 1888 Materials, 926.

Engelen vertegenwoordigen de mensen die de boodschappen brengen die door de engelen worden voorgesteld. William Miller wordt profetisch voorgesteld in een veelheid van toepassingen. Een van die toepassingen is dat Miller wordt voorgesteld door de eerste en de laatste tijdprofetieën die hij ertoe werd gebracht te verkondigen. De zeven tijden, of 2.520 jaar, die eindigden in 1798, waren Millers alpha-ontdekking, en de reiniging van het heiligdom aan het einde van 2.300 avonden en morgens op 22 oktober 1844 was Millers omega-ontdekking. De Milleritische geschiedenis wordt voorgesteld van 1798 tot 1844, en hoewel het de geschiedenis van de eerste en tweede engel was, wordt zij aangeduid met de naam van de boodschapper van die geschiedenis. De Milleritische geschiedenis maakt duidelijk dat Miller de “stem” was die de boodschap van de eerste en tweede engel verkondigde, en de eerste engel kondigde het begin van het oordeel aan op 22 oktober 1844, en de eerste engel verscheen ten tijde van het einde in 1798, aan het einde van de “zeven tijden” durende verstrooiing van het koninkrijk van Israël. Miller is een symbool van zowel de profetie van 2.520 jaar als die van 2.300 jaar.

Het eerste wegmerk van 1798 kondigde aan dat het oordeel zou beginnen wanneer de 2.300 jaren op 22 oktober 1844 ten einde waren. Vervolgens ontsloot de Heer het licht van de sabbat van de zevende dag, en het was Zijn bedoeling het werk te voltooien; daarom trachtte Hij in 1856 verder licht te openen met betrekking tot de zeven tijden, maar in plaats van geloof openbaarde zich opstandigheid. De zeven tijden is de alfa van de Milleritische geschiedenis en de 2.300 is de omega.

De zeven tijden worden voorgesteld door de sabbat van het zevende jaar, en de 2300 worden voorgesteld door de sabbat van de zevende dag. De Milleritische geschiedenis wordt voorgesteld door 1798 en 1844, en 1798 stelt de zeven tijden voor en 1844 stelt de 2300 jaar voor. Die twee sabbatten vormen de boekensteunen van de geschiedenis die in Leviticus drieëntwintig wordt voorgesteld. Die twee sabbatten stellen twee boodschappen voor, die samen één boodschap

vormen. Die twee boodschappen stellen de Millerieten voor, want de mensen die de boodschappen verkondigen, stellen de engelen voor die de boodschap symboliseren. In 1798 kwam de eerste engel, en in 1844 kwam de derde engel.

Leviticus drieëntwintig telt zeven feesten en zeven heilige samenkomsten, hoewel niet elk feest een heilige samenkomst is en omgekeerd. De feesten vallen alle tussen de eerste en de laatste heilige samenkomst, namelijk de sabbat van de zevende dag aan het begin en de sabbat van het zevende jaar aan het einde. De geschiedenis van de feesten wordt aan weerszijden begrensd door de twee sabbatten die William Miller en de Millerieten vertegenwoordigen.

Wanneer de eerste tweeëntwintig verzen en de laatste tweeëntwintig verzen in Leviticus drieëntwintig worden samengevoegd, wordt het pinksterseizoen geïdentificeerd. De structuur die tot stand komt door de regels bijeen te brengen, is volstrekt goddelijk. Het pinksterseizoen van de structuur illustreert duidelijk de drie stappen van de drie engelen. Het draagt de handtekening van „Waarheid”. Het draagt de handtekening van Alfa en Omega. Het draagt de handtekening van Palmoni. Het voert een student naar het eigenlijke hart van het Allerheiligste. Het identificeert de tempel van de honderd vierenveertigduizend. Het reikt helemaal tot aan de nieuwgemaakte aarde.

Deze waarheid van Leviticus drieëntwintig wordt nu ontzegeld in samenhang met de tempeltoets die voorafgaat aan de lakmoesproef en de derde toets. De derde engel kwam in 1844, en vervolgens opnieuw op 11 september en daarna opnieuw in 2023. Toen de derde engel in 1844 kwam, moesten de getrouwen door het geloof Christus volgen in het Allerheiligste. Leviticus drieëntwintig is de weg naar het Allerheiligste en vertegenwoordigt een element van de tempeltoets. Johannes werd gezegd de tempel te meten, en ook de aanbidders daarin.

Millers juwelenkist is de tempel en de juwelen zijn de aanbidders daarin. Maleachi's voorraadschuur is de tempel en de tienden zijn de aanbidders daarin. Het pinksterseizoen, zoals voorgesteld in de regel-op-regeltoepassing van Leviticus drieëntwintig, vertegenwoordigt de tempel van de honderd vierenveertigduizend. Meer rechtstreeks beeldt het de ark van het verbond uit, met de bedekkende cherubs die uitzien op de Tien Geboden, de staf van Aäron die gebloeid had en de gouden kruik met manna.

De bedekkende cherubs zijn engelen, en engelen vertegenwoordigen een boodschap en de boodschapper. De boodschap die de alfa-boodschap van Leviticus drieëntwintig is, is de sabbat van de zevende dag, en de omega-boodschap is de sabbat van het zevende jaar. Beide zijn boodschappen, en zij zijn ook de alfa- en omega-boodschappen van William Miller en de Millerieten, met de vervulling van de „zeven tijden” in 1798, als een symbool van de sabbat van het zevende jaar, en in 1844 leidde God Zijn volk het Allerheiligste binnen, waar zij de sabbat van de zevende dag ontdekten. Deze twee sabbatten zijn de eerste en laatste heilige samenroepingen in Leviticus drieëntwintig, en het pinksterseizoen is tussen beide gepositioneerd, evenals de ark tussen de twee bedekkende cherubs was geplaatst.

De tempel moet worden gemeten, en dit houdt in dat de voorhof, die aan de heidenen is gegeven, buiten beschouwing wordt gelaten. Bij de zondagwet eindigt het oordeel voor het huis van God, en begint het oordeel over de heidenen. De tijden van de heidenen eindigden in 1798, aan het einde

van 1.260 jaren, en aan het einde van drieënhalve dag (een symbool van 1.260) moest Johannes de voorhof buiten beschouwing laten.

En mij werd een riet gegeven, een staf gelijk; en de engel stond daar en zei: Sta op en meet de tempel van God, en het altaar, en hen die daarin aanbidden. Maar laat de voorhof die buiten de tempel is, buiten beschouwing en meet die niet; want zij is aan de heidenen gegeven; en zij zullen de heilige stad vertreden tweeënveertig maanden lang. Openbaring 11:1, 2.

De voorhof moest buiten beschouwing worden gelaten, want hij was aan de heidenen gegeven, die hem drie en een halve dag, of tweeënveertig maanden, onder de voet vertraptten.

En zij zullen vallen door de scherpte van het zwaard en als gevangenen weggevoerd worden onder alle volken; en Jeruzalem zal door de heidenen vertrapt worden, totdat de tijden der heidenen vervuld zullen zijn. Lukas 21:24.

De tijden der heidenen waren vervuld in 1798, toen het boek Daniël werd ontzegeld.

"In de tempel te Jeruzalem scheidde een lage muur de buitenste voorhof van alle andere delen van het heilige gebouw. Op deze muur stonden opschriften in verschillende talen, waarin werd verklaard dat niemand dan Joden deze grens mocht overschrijden. Indien een heiden het gewaagd had de binnenste omheining binnen te gaan, zou hij de tempel hebben ontwijfd en dit met zijn leven hebben moeten bekopen. Maar Jezus, de insteller van de tempel en zijn dienst, trok de heidenen tot Zich door de band van menselijke sympathie, terwijl Zijn goddelijke genade hun de zaligheid bracht die de Joden verwierpen." *The Desire of Ages*, 194.

31 december 2023 beëindigde de drieënhalve profetische dagen vanaf de teleurstelling van 18 juli 2020. Die drieënhalve jaar duidt aan dat een profetische boodschap toen ontzegeld zou worden, en dat de tijden der heidenen vervuld waren, en ophielden met de meting van de tempel en van hen die daarin aanbidden. Bij de zondagswet, die in het pinksterseizoen de Pinksterdag was, gaat het oordeel over op de heidenen. Wanneer wij ophouden met de tijden der heidenen bij het meten van de tempel van de honderd vierenveertigduizend, vinden wij dat 31 december 2023 tot aan de zondagswet de tempel is.

Het getuigenis van de tempel is dat deze in twee fasen wordt opgericht: eerst het fundament; vervolgens wordt de tempel als voltooid aangeduid wanneer de grondsteen die verworpen was, op wonderbare wijze tot de hoeksteen wordt. Het fundament werd gelegd toen het oude Israël uit Babylon trok in de geschiedenis van het eerste decreet, en de tempel werd voltooid in de geschiedenis van het tweede decreet, maar vóór het derde decreet. De fundamentele beproeving vond plaats in 2024 en wij bevinden ons nu in de beproeving van de tempel. Die beproeving van de tempel eindigt bij de derde en lakmoesproef, en de beproeving van de tempel vereist dat Gods volk de tempel meet.

De tempel in Leviticus drieëntwintig wordt opgericht vanaf 31 december 2023 tot aan de zondagswet, en binnen die profetische geschiedenis worden de drie beproevingen weergegeven die altijd plaatsvinden wanneer een profetie wordt ontzegeld. De laatste van de drie is de lakmoesproef, die werd voorgesteld door de kampbijeekomst te Exeter. Op die bijeenkomst

woonde u óf de samenkomsten bij in de tent waar ouderling Snow tweemaal zijn boodschap van de ware Middernachtsroep bracht, óf u woonde de emotionele en onevenwichtige bijeenkomsten daar bij de tent van Watertown bij. Toen de bijeenkomsten waren geëindigd, ging de boodschap van de ware Middernachtsroep uit als een vloedgolf. Exeter was de lakmoesproef, en de lakmoesproef vertegenwoordigt de verzegeling.

De kampbijeenkomst te Exeter werd voorafgebeeld door Christus' triomfantelijke intocht in Jeruzalem, en Lazarus leidde de ezel waarop Jezus reed. De dood van Lazarus was de teleurstelling van 18 juli 2020, maar hij was tevens Christus' bekronende wonder en het „zegel” van Zijn goddelijkheid.

„Indien Christus in de ziekenkamer was geweest, zou Lazarus niet gestorven zijn; want Satan zou geen macht over hem hebben gehad. De dood had zijn pijl niet op Lazarus kunnen richten in de tegenwoordigheid van de Levensgever. Daarom bleef Christus weg. Hij liet toe dat de vijand zijn macht uitoefende, opdat Hij hem zou teruggrijven als een overwonnen vijand. Hij stond toe dat Lazarus onder de heerschappij van de dood kwam; en de lijdende zusters zagen hun broer in het graf gelegd worden. Christus wist dat, terwijl zij keken naar het dode gelaat van hun broer, hun geloof in hun Verlosser zwaar op de proef zou worden gesteld. Maar Hij wist dat hun geloof, juist door de strijd waardoor zij nu heengingen, met veel grotere kracht zou uitblinken. Hij onderging elke smartescheut die zij leden. Hij had hen niet minder lief omdat Hij vertoefde; maar Hij wist dat voor hen, voor Lazarus, voor Zichzelf en voor Zijn discipelen een overwinning moest worden behaald.

“Om uwentwil,’ ‘opdat gij moogt geloven.’ Voor allen die zich uitstrekken om de leidende hand van God te voelen, is het ogenblik van de grootste ontmoediging de tijd waarin de goddelijke hulp het dichtst nabij is. Zij zullen met dankbaarheid terugzien op het donkerste deel van hun weg. ‘De Heere weet de godzaligen uit de verzoeking te verlossen,’ 2 Petrus 2:9. Uit elke verzoeking en elke beproeving zal Hij hen tevoorschijn brengen met een vaster geloof en een rijkere ervaring.”

„Door te talmen om naar Lazarus te komen, had Christus een barmhartig voornemen ten aanzien van hen die Hem niet hadden aangenomen. Hij bleef weg, opdat Hij, door Lazarus uit de doden op te wekken, aan Zijn hardnekkige, ongelovige volk nog een verder bewijs zou geven dat Hij inderdaad ‘de opstanding en het leven’ was. Met tegenzin gaf Hij alle hoop op voor het volk, de arme, dwalende schapen van het huis van Israël. Zijn hart brak vanwege hun onboetvaardigheid. In Zijn barmhartigheid nam Hij Zich voor hun nog één bewijs te geven dat Hij de Hersteller was, de Enige die alleen leven en onsterfelijkheid aan het licht kon brengen. Dit moest een bewijs zijn dat de priesters niet verkeerd konden uitleggen. Dit was de reden van Zijn uitstel om naar Bethanië te gaan. Dit bekronende wonder, de opwekking van Lazarus, moest Gods zegel zetten op Zijn werk en op Zijn aanspraak op goddelijkheid.” *The Desire of Ages*, 528, 529.

De triomfantelijke intocht begon met het losmaken van een ezelin waarop Christus zou rijden.

En toen zij Jeruzalem naderden en te Bethfage kwamen, aan de Olijfberg, zond Jezus twee discipelen, en zei tot hen: Gaat het dorp in dat tegenover u ligt, en terstond zult gij een ezelin

vastgebonden vinden, en een veulen bij haar; maakt die los en brengt ze tot Mij. En indien iemand u iets zegt, zult gij zeggen: De Heere heeft ze nodig; en hij zal ze terstond zenden. Dit alles is geschied, opdat vervuld zou worden wat gesproken is door de profeet, die zegt: Zegt de dochter van Sion: Zie, uw Koning komt tot u, zachtmoedig en gezeten op een ezelin en op een veulen, het jong van een lastdier. En de discipelen gingen heen en deden zoals Jezus hun bevolen had. Mattheüs 21:1-6.

De boodschap van de Middernachtsroep voegde zich bij de boodschap van de tweede engel, die was gekomen bij de eerste teleurstelling. In de tijd van Christus was die teleurstelling de dood van Lazarus, en voor de Millerieten was het de mislukte voorspelling van 1843, die op 19 april 1844 uitkwam. Beide teleurstellingen vertegenwoordigen 18 juli 2020.

In het Pinksterseizoen, voorgesteld in Leviticus drieëntwintig, wordt de lakmoesproef voorgesteld door de drievoudige wegmarkering van het feest der bazuinen, Christus' hemelvaart en de Grote Verzoendag. Deze drie stappen vertegenwoordigen de lakmoesproef in relatie tot de eerste twee beproevingen van het fundament en de tempel. Deze drie stappen komen vijf dagen vóór de zondagswet van Pinksteren en vertegenwoordigen een verheffing van de honderd vierenveertigduizend als het banier. Als zij de lakmoesproef doorstaan, worden zij verheven; zo niet, dan worden zij uit de vensters van Millers droom weggeblazen.

De derde stap van de verzegeling is de Grote Verzoendag, en zij vertegenwoordigt het uitwissen van de zonde. De tweede stap is het omhoogheffen van Maleachi's offerande van Levieten, en de eerste stap is de boodschap van de bazuinen. Sinds 1844 leeft de mensheid in de geschiedenis van het klinken van de zevende bazuin. De uitwendige boodschap van de zevende bazuin is de boodschap van de derde wee van de islam, en de inwendige boodschap van de zevende bazuin is Christus' werk van het verenigen van Zijn goddelijkheid met de menselijkheid van de honderd vierenveertigduizend.

Wij zullen in het volgende artikel verdergaan.

„In de geschriften van de profeten worden taferelen uitgebeeld die, hoewel eerbiedwaardig van ouderdom, zich aan ons voordoen in de frisheid en kracht van nieuwe openbaringen. Door het geloof begrijpen wij dat deze verslagen van Gods handelen met zijn volk in vroegere tijden bewaard zijn gebleven opdat wij de lessen zouden onderkennen die God verlangt ons te leren door de ervaringen van de tegenwoordige tijd.”

“Levend, zoals wij doen, in een tijd die niet minder gewichtig is dan de periode vlak vóór Christus' tweede advent, dienen wij er bijzonder zorgvuldig voor te waken fouten te maken die vergelijkbaar zijn met die welke door de Joden werden gemaakt die leefden ten tijde van Christus' eerste advent.

“Zoals de Joodse leiders, die geleidelijk een formeel stelsel van eredienst ontwierpen, waarin het belang van onessentiële zaken sterk werd overdreven, lopen sommige mensen nu gevaar de belangrijke waarheden die op deze generatie van toepassing zijn uit het oog te verliezen en te zoeken naar dingen die nieuw, vreemd en betoverend zijn.

“Er is behoefte aan het koesteren van verheven beginselen. Zij die op zoek gaan naar en opkomen voor fantasierijke denkbeelden, moeten worden onderwezen in wat waarheid is voordat zij pogen anderen te onderwijzen. Door mensen gemaakte theorieën en veronderstellingen mogen niet als waarheid worden nagejaagd.

“Er zijn velen die het beginsel trouw zijn als staal, en dezen zullen geholpen en gezegend worden; want zij wenen tussen de voorhal en het altaar en zeggen: ‘Spaar Uw volk, o HEERE, en geef Uw erfdeel niet prijs aan smaad.’ Wij moeten de grondbeginselen van de boodschap van de derde engel helder en duidelijk doen uitkomen. De grote pijlers van ons geloof zullen al het gewicht dragen dat daarop gelegd kan worden.

“In dit tijdperk van dwaling, van dagdromen en mijmering, moeten wij de eerste beginselen van de leer van Christus leren. Laat ons ernaar streven met de apostel te kunnen zeggen: ‘Wij zijn geen kunstig verzonnen fabelen nagevolgd, toen wij u de kracht en komst van onze Heere Jezus Christus bekendmaakten.’ De Heere roept ons ertoe op verheven en edele beginselen te volgen.

“De waarheid, de tegenwoordige waarheid, is alles wat het woord van God haar voorstelt te zijn. De Heer wil dat Zijn volk zich verre houdt van alle overbodigheden, van alles wat tot mysticisme neigt. Laat hen die verzocht worden zich over te geven aan fantasierijke, denkbeeldige leringen, de schacht diep laten doordringen in de steengroeven van de hemelse waarheid, en zich de schat verzekeren die voor de ontvanger het eeuwige leven betekent. In het woord zijn de kostbaarste waarheden. Deze zullen gevonden worden door hen die met ernst studeren; want hemelse engelen zullen het onderzoek leiden.”

“Met betrekking tot hen die thans op de aarde leven, verklaarde Paulus: ‘Er zal een tijd komen dat zij de gezonde leer niet zullen verdragen, maar dat zij, naar hun eigen begeerten, voor zichzelf leraars zullen bijeenbrengen, omdat hun het gehoor streelt; en zij zullen hun oor van de waarheid afkeren en zich tot fabelen wenden.’”

“Hoe betekenisvol, hoe de ziel aangrijpend, is de opdracht die Paulus gaf toen hij profeteerde aangaande hen die de gezonde leer niet zouden verdragen: ‘Ik betuig u dan voor God en de Heere Jezus Christus, Die de levenden en de doden oordelen zal bij Zijn verschijning en in Zijn koninkrijk: predik het woord; houd aan, gelegen of ongelegen; wederleg, bestraf, vermaan in alle lankmoedigheid en leer.’”

„Zij die gemeenschap met God hebben, wandelen in het licht van de Zon der Gerechtigheid. Zij onteren hun Verlosser niet door hun weg voor God te verderven. Hemels licht schijnt op hen. Naarmate zij het einde van de geschiedenis van deze aarde naderen, neemt hun kennis van Christus en van de profetieën die op Hem betrekking hebben, sterk toe. Zij zijn van oneindige waarde in Gods ogen; want zij zijn één met zijn Zoon. Voor hen is het Woord van God van allesovertreffende schoonheid en liefelijkheid. Zij zien het belang ervan. De waarheid wordt hun geopenbaard. De leer van de menswording wordt omgeven met een zachte glans. Zij zien dat de Schrift de sleutel is die alle verborgenheden ontsluit en alle moeilijkheden oplost. Zij die onwillig zijn geweest het licht te ontvangen en in het licht te wandelen, zullen niet in staat zijn het geheimenis van de godsvrucht te verstaan; maar zij die niet geaarzeld hebben het kruis op

zich te nemen en Jezus te volgen, zullen licht zien in Gods licht.” The Southern Watchman, 4 april 1905.